

обов'язки слідчого, людина витрачає значну кількість фізичних і найголовніше – моральних сил, адже усвідомлення надзвичайної відповідальності, концентрація на встановлених завданнях, організація ефективного розкриття злочинів – всі ці чинники мають значний вплив на особу.

Тому держава і суспільство повинні пропорційно компенсувати моральні і фізичні ресурси, які особа, що займається слідчою діяльністю, витрачає на підтримання належного функціонування суспільного ладу. Держава зі свого боку має забезпечити достойне соціальне забезпечення і придатні умови праці, суспільство – визнання слідчого, як невід'ємної складової державного апарата, та формування активної громадянської позиції, що забезпечить ефективну співпрацю, для досягнення спільної мети.

Список використаних джерел

1. Гусарєв С. Д., Тихомиров О. Д. Юридична деонтологія (Основи юридичної діяльності: теоретичні і деонтологічні аспекти): Науково-методичний посібник. – К.: Національна академія внутрішніх справ України, 2000.
2. Коваль Н. В. Введение в юридическую специальность (деонтологический аспект) : курс лекций. Донецк, 1998. С. 38.

***Ромашева Юлія Іванівна,**
курсантка Навчально-наукового
інституту № 1 Національної
академії внутрішніх справ*

***Науковий керівник:**
Мінченко Ольга Василівна,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

«ДЕРЖАВА В СМАРТФОНІ» ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО АПАРАТУ

У сучасній Україні постає питання, щодо підвищення ефективності роботи державного апарату, реорганізації адміністративних процесів, переведення їх в практичну площину реалізації з використанням інформаційних технологій. Це питання активно вирішується в нашій державі, зокрема, і завдяки запровадженню «держави в смартфоні».

«Держава в смартфоні» – це електронний проект, який планує втілити уряд України. Завдяки йому один телефон зможе врятувати від довгих черг, десятків, а то й сотень папірців і хабарів: «Це коли максимальна кількість людей має смартфони, мають доступ до Інтернету, розуміють, як використовувати смартфони або комп'ютери, і при використанні державних послуг практично не помічають, що вони це роблять» [1].

Для цього навіть створили посаду міністра цифрової трансформації. Новий очільник обіцяє, що скоро навіть проголосувати за президента можна буде, натиснувши на екран мобільного «Ідея помістити державу в смартфон в контексті взаємодії з громадянами – благородна справа. Мова йде про можливість зробити інформацію про державу доступною онлайн в рамках «єдиного вікна», забезпечити для громадян можливості спілкуватися з державою через мобільні пристрої і проводити транзакції при наданні послуг. Крім того, уможливити участь в управлінні країною через онлайн консультації з питань політики та законодавства та подавати заяви на вакансії в органах державного управління в режимі онлайн. Чи будуть громадяни задоволені, залежить від того, чи слідуватимуть за пропозиціями реальні дії з боку держави. А це вже питання зміни функціонування цілої системи державного управління. «Наше завдання, щоб Україна стала першою державою у світі за кількості автоматизованих послуг» [2]. 120 послуг були онлайн доступні, до кінця року мають з'явитися ще 70. В одну систему планують звести дані про реєстрацію фізичної особи-підприємця, документи водія, інформацію про майно, землю, транспорт, податки та доходи українців.

Додаток «Держава у смартфоні» дозволить: проголосувати на виборах; написати скаргу на чиновника; перереєструвати автомобіль; стежити за успішністю дитини у школі; сплатити податки чи комунальні послуги; отримати рецепт на ліки; зареєструвати дитину після народження; отримати чи надати дозвіл на будівництво [1]. У єдиному електронному вікні будуть всі послуги, які надає держава громадянам і бізнесу. Все це не лише новітній метод здійснення демократичного представництва, але й спосіб значного покращення якості та швидкості прийняття управлінських рішень, а також все це має максимально спростити взаємодію українців з державою, тим самим підвищить рівень довіри до державних органів.

Однак, деякі експерти вказують, що за певних умов може виникнути небезпека негативного впливу Інтернет середовища на демократичний процес. Як відзначають деякі дослідники, електронізація управління потенційно здатна підсилювати недовіру громадян до уряду і до державних чиновників; сприяти інформаційним перевантаженням; Інтернет-технології надають нові можливості для невірного інформування і для дезінформації; можуть ще більш підсилити непропорційний вплив могутніх осіб; збільшити політичну роздробленість; надати нові несправедливі переваги особам, що займають державні посади; можуть зашкодити процесу дорадчого прийняття рішень [4].

Питання безпеки та приватності – такі, якими вони сприймаються на загальнокультурному рівні – необхідно розглянути завчасно, відкрито, та продемонструвати професійну компетентність в цих питаннях. Громадськість може очікувати на проблеми в цій галузі, та будь-яка подібна новина (навіть неформальна) може відкинути нас назад та мати довготривалі наслідки. Так, за певних умов може виникнути небезпека негативного впливу Інтернет-середовища на демократичний процес. Провідні компанії та спеціалісти з кібербезпеки орієнтуються нині на створення багатоступеневих комплексних систем захисту, основним принципом яких є проактивне управління

кіберризиками з урахуванням стратегічних завдань об'єкту захисту, і змін у ландшафті кіберзагроз. Стан захищеності об'єкту в такій системі досягається не лише через використання передових технічних засобів, кваліфікованих кадрів (що є обов'язковим), через розробку контрольних процедур, адміністративних регламентів та через їх чітке дотримання. Критеріями стійкості такої системи захисту є здатність своєчасно і адекватно реагувати на атаки і відновлювати роботу об'єкту з мінімальними втратами.

Спираючись на досвід інших країн у нас є всі можливості побудувати інформаційну країну. Розглянемо Естонію та Данію. Естонія – це країна, що найуспішніше діджиталізувалася (перевела інформацію в цифрову форму). Там для оформлення чотирьох тисяч послуг не потрібно підійматися з дивану. Естонія мала дуже низький рівень інформаційних технологій і діяльності в цій сфері, коли відновила свою незалежність у 1991 році. Сьогодні країна має одну з найвищих ступенів підключеності в Європі і знаходиться в двадцятці серед країн світу [1]. За допомогою цифрової стратегії на 2016-2020 роки Данія продовжує розвиватися в напрямку цифрового державного управління, зв'язку та електронних послуг. Конкретними напрямками стратегії є: зручний і простий цифровий державний сектор; краще використання даних і швидша обробка справ; більш згуртовані соціальні послуги; найкраща структура для ділової спільноти; наявність даних державного сектора в якості рушійної сили зростання; наявність ефективного комунального сектора; захист даних державного сектора; надійна цифрова інфраструктура, оцифрування для всіх. Такі ініціативи, як: обов'язкова цифрова пошта і обов'язкове онлайн-самообслуговування для фізичних і юридичних осіб; нещодавно були впроваджені безкоштовні телемедичні рішення для людей з хронічними розладами, цифрові засоби навчання та доступність даних державного сектора в режимі онлайн для приватних осіб, підприємств і органів влади.

Таким чином, проблематика підвищення ефективності роботи державного апарату, реорганізація адміністративних процесів переводиться у практичну площину реалізації з використанням інформаційних технологій.

Список використаних джерел

1. Назарова Є. «Держава у смартфоні» і конституційні цифрові права [Електронний ресурс]- Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/>
2. Грамчук О. Які переваги «Держави в смартфоні»?-[Електронний ресурс]. Режим доступу: https://24tv.ua/ukrayina_tag1119/